

क दाचित् केचन विद्यार्थिनः भूतपूर्व-
राष्ट्रपतिना डा.राधाकृष्णन्वर्येण सह
तत्त्वज्ञानचर्चार्थम् आगताः । आत्मनः
विषये यदा चर्चा आरब्धा तदा केचन
छात्राः अवदन् - “महोदय ! आत्म-
तत्त्वस्य अस्तित्वं कथम् अङ्गीकर्तुं
शक्येत ? प्रत्यक्षं प्रमाणम् अस्ति किं
तद्विषये ?”

तदा राधाकृष्णवर्यः मन्दहास-
पूर्वकम् अवदत् - “अयि विद्यार्थिनः !
आत्मा तु अनुभवगम्यः । सनातन-
सत्यरूपः सः । भवन्तः तस्य सत्तां न
अङ्गीकुरुयुः चेदपि तस्य अस्तित्वस्य तु
न कापि हानिः । सः त्रिकालस्थायी
शाश्वतः च । स्थिरबुद्धिः, महाप्राज्ञः
एव तत् तत्त्वम् अवगन्तुम् अर्हेत्, न
सर्वे ।...”

“तस्य सत्तायां प्रत्यक्षप्रमाणं
नास्ति इत्यतः वैज्ञानिकदृष्ट्या तस्य
अस्तित्वस्य अङ्गीकारः क्लेशाय एव
ननु ?” - कश्चन छात्रः अपृच्छत् ।

“किं सर्वाणि अपि तत्त्वानि प्रत्यक्ष-
प्रमाणवन्ति एव भवन्ति ?” इति पृष्ट्वा
डा.राधाकृष्णवर्यः अवदत् - “भवत्सु यः
महाबुद्धिमान् स्यात् तम् अग्रे प्रेषयन्तु भवन्तः ...।”

विद्यार्थिनः कञ्चित् अग्रे स्थापितवन्तः । राधाकृष्ण-
वर्यः तमेव पश्यन् अवदत् - “अयमस्ति महाबुद्धि-
मान् ? अयं तु मया न दृष्टपूर्वः । अतः अस्य बुद्धि-
मत्तायाः परिचयः अपि नास्ति मम । किम् अस्य बुद्धिं
भवन्तः प्रत्यक्षं दर्शयितुं शक्नुयुः ?”

“तत् कथं शक्येत ? बुद्धिः तु प्रत्यक्षविषयः न ।”
- छात्राः अवदन् ।

“एवं तर्हि बुद्धेः सत्ता कथं ज्ञायेत ?”

“बुद्धेः परिणामरूपेण काञ्चित् शक्तिं पश्यामः
वयम् । तस्मात् एव बुद्धेः अस्तित्वम् ऊह्यते । तत्तस्य
सामर्थ्यं दृष्ट्वा एव बुद्धिमत्ता अभिज्ञायेत, न तु प्रत्यक्ष-

बुद्धिं दर्शयत

• (सं०) शिवरामशर्मा

दर्शनात् ...”

“सुहृदः ! आत्मा अपि एतादृशः एव । परिणामं
दृष्ट्वा अस्माभिः आत्मा अनुमातव्यः । अस्माकं द्वारा
याः क्रियाः प्रवर्तन्ते तासां कारणरूपेण या शक्तिः
स्यात् तामेव वयम् ‘आत्म’शब्देन निर्दिशामः ।
तदभावे शरीरं क्रियाः कर्तुं नार्हेत् इत्यतः तस्य
अस्तित्वम् अवगम्यते । अत्र प्रत्यक्षप्रमाणं दातुं न
शक्यम् । ‘यस्य प्रत्यक्षप्रमाणं न स्यात् तत् नास्ति’ इति
न चिन्तनीयम् । प्रत्यक्षप्रमाणरहिताः अंशाः बहवः
सन्ति लोके” इति विवृतवान् डा.राधाकृष्णवर्यः ।

